

2016. február 14.
Nagyböjt 1. vasárnapja

Élő Víz

A kísértés

Nagyböjt 1. vasárnapjának evangéliuma minden esztendőben Krisztus megkísértéséről szól, idén Szent Lukács írásából olvassuk ennek elbeszélését.

A kísértés helyszíne a puszta, ahová Jézus azért megy, hogy felkészüljön nyilvános fellépésére a nép körében. Együtt akar lenni az Atyával, akinek a küldötteként fog fellépni. A kísértő szándéka mindhárom esetben az, hogy eltérítse az Urat küldetésétől. Teológiai szempontból az esemény Jézus emberiségét igazolja. Mint valóságos Isten lehetetlen lett volna bűnt elkövetnie, azaz beleegyeznie a kísértésekbe, mert Isten nem szolgálhatja a sátánt. Azonban mint valóságos ember képes lett volna bűnt elkövetni, azaz a sátánt szolgálni.

Az a tény, hogy Jézus is megkísértethető, azt igazolja, hogy valóságos ember. Az a tény pedig, hogy visszautasította a kísértő valamennyi próbálkozását, azt mutatja, hogy **a kísértések az ember részéről, tehát a mi részünkről is visszautasíthatóak.**

A kísértések nem érnek véget Jézus határozott visszautasításával, hanem

újra és újra visszatérnek nyilvános működése ideje alatt. A mostani kísértések mintegy elővételezik azokat, amelyek a későbbiekben fogják őt érni. Most közvetlenül a sátán kísérti meg őt, a későbbiekben pedig emberi vélemények, kijelentések, cselekedetek és szándékok mögött húzódik meg a kísértés, de Jézus mindannyiszor felismeri ezeket.

A mai, megkísértésről szóló evangéliumban két esetben is ezzel kezdi a sátán a mondandóját: „Ha Isten Fia vagy.” A kereszt előtt álló értetlenkedők ugyanezt mondják. Jézus ekkor is felismeri a kísértést, nem száll le a kereszt-ről, hanem vállalja a szenvedést és a halált a mi megváltásunkért.

Istennek szolgálunk

Istenem, ne engedd, hogy szívemet a vagyonhoz kössem. Őrizz meg attól, hogy szívem megkeményedjen és megátalkodottá legyen. Tedd fülemet hallóvá és szívemet értővé! Add, hogy felismerjelek, amikor a nyomor botrányába öltözve felém közeledsz!

Istenünk! A kísértés Jézus esetében és a mi esetünkben is arra irányul, hogy el-távolodjunk tőled, a tőled kapott küldetésedtől, a te szeretetedtől, szálljunk szembe a te akaratoddal. A kísértés elutasítása azt jelenti, hogy kifejezzük szándékunkat: egyedül neked akarunk szolgálni, téged tartunk életünk Urának, a te akaratodnak szeretnénk mindenben engedelmessé válni.

Az üdvösség útja

A csodálatos kenyérszaporítás után az emberek, akik látták ezt a rendkívüli csodát, s abban messiási cselekedetet ismertek fel, Jézushoz mennek, hogy királlyá tegyék. Mi ez, ha nem kísértés? Ő természetesen nem engedi ezt, hanem visszavonul (vö. Jn 6,15), mert nem evilági uralomra, királyságra törekszik, hanem Isten országa megvalósítására.

Egy másik alkalommal égi jelet kérnek tőle, amellyel igazolhatja a nép előtt, hogy valóban ő a Messiás (vö. Mt 16,1, Mk 8,11 és Lk 11,16). A Lukács szerinti változat egyébként kifejezetten említi is a kérdező írástudók és farizeusok kísértő szándékát. Mi ez, ha nem az emberi kérések mögött rejtőző sátáni kísértés? Jézus természetesen felismeri ezt és nem teljesíti a kérést, nem ad semmiféle különleges jelet.

És ott van Péter apostol esete, aki Jézus szenvedéséről hallván tiltakozik, és azt állítja, hogy Mesterével soha nem fordulhat elő az, hogy szenvedni fog. Mi ez, ha nem az emberi elképzelésben megnyilvánuló ördögi kísértés? Nem véletlenül olyan határozott és kemény ebben az esetben Jézus szava: „Távozz tőlem, sátán, mert nem az Isten szerint gondolkozol, hanem az emberek szerint” (Mk 8,33). És még egy esetet idézzünk fel: amikor Jézus a kereszten függ, az emberek így szólnak hozzá: „Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!” (Mt 27,40). Mi ez, ha nem az emberi akaratban megnyilvánuló kísértés?

A kísértés legyőzése azt jelenti, hogy Isten útját, az üdvösség útját az örök élet útját választjuk.

Nagyböjt 1.
vasárnapja
MTörv 26,4-10
Róm 10,8-13
Lk 4,1-13

Hétfő
Lev 19,1-2,11-18
Mt 25,31-46

Kedd
Iz 55,10-11
Mt 6,7-15

Szerda
Jón 3,1-10
Lk 11,29-32

Csütörtök
Esz 4,17n-h
Mt 7,7-12

Csütörtök
Ez 18,21-28
Mt 5,20-26

Szombat
MTörv 26,16-19
Mt 5,43-48

Nagyböjt 2.
vasárnapja
Ter 15,5-12,17-18
Fil 3,17-4,1
Lk 9,28b-36